

jäänud naine väinaks asuma ja võtnud lapse omaks.

15.

Kodukäija.

rahvaspust. G. Klemmer. Simlas.

Üks põlvat ^{iseliht} istus reisust väsinud, ta läinud ühel
iseliht kabeli ulualla vihma varja ja natukene jalga
puhkama. Ta näeb seal furna ajajal ühte
handa lahti minema ja ühte furnat sealt üles
kõusma ja ära minema. Põlvat läinud ja võtnud
haha päält ühe furna lina mis pe enek ümber ära
oli pannud omale ümber, ja läinud jälle kabeli
ulualla. Kui ~~see~~ furna natuke aja pärast tagasi
tulnud ja lina ei leidnud. Laks ta põlvati käält fura
kätte küsima. Põlvat ei anna ühtki: „Ütle kus ja käisid
käisid ehk mõnda pakendust tegemas?“ Furna ei ja
parata nägib ülesp et ta külas ühe prundi ära olla
marganud. Põlvat küsima: „aga kuidas väike tate

jälle eluse aratada nägib, fura annan lina kätte.
Furna näitama: „Ja pead oima lina küllest ühe tate
väljaleikama fura tahaks põletama ja fura tahaks
minuga fura furna prundi fura seelama.“ Fura annud
põlvat lina kätte; ja läinud ja leidnud kuidas kodukäija
kõnelema prundi peigmehe kõnele ülesp furaat. Ta
tegi fura muidugi kuidas furna õpetanud ja furna
prunt kõnelema eluse. Julest. T. K. Põlvat.

16.

Harra koskelt poolaks murtud.

rahvaspust G. Klemmer Simlas.

H. meisa heeste pääl käinud ega iseliht paenjas.
Hobused olnud margas ja lahjas ja harra külmud kat.
Furiga mixiparast hobused nii lahjas olla. Ühel
iseliht läinud kutjar talle küsima, pannud külmuda vana
alla põlema ja ühe kate võtnud ta ka melega
talle legi. Kui fura ei oeg tulnud, fura küristanud